Biblia latina
[Strassburg: Johann (Reinhard) Grüninger], 1483

Incipit plogus in Abdiam pphetā.

Iacob patriarcha habuit
fratrē esau·q̄ ob ruborem
corpis sui·edō hebrea lin
gua appellatus est: qd̓ la
tine sanguineus dicitur.
Is memoratū fratrē suū·q̄ israel nomē
acceperat graui odio cōmotus interime
re conatus est. Qua de causa omēs qui
populū israel·i· filios patriarche iacob
pdicti esau odium imitati psecuti sunt·
esau ⁊ edom appellati sunt. Et q꞉ pplus
isrl̓ de captiuitate chaldeorū p cyrū regē
persarū nutu dei reuocatus in hierusalē
ab alio regno grauiter afflictus atq̄ op
pressus est·ideo hoc regnuꝫ quod more
esau pdictū pplin psecutū est: p denūci-
ationem abdie pphete increpat: qd̓ non
dei indignatione·sed sua virtute popu-
lum superatum gloriabat. De quo regno
olim per dauid in ps̄ centesimo trigesi-
mosexto dictum est. Memorare dn̄e fi-
liorū edom in die hierusalem. Nam reli
qua lectione cōprehensa·futurū in gētes
iudicium·ob causas lectione cōphen-
sas: regnūq̄ dei in pplo israel significat.
Hebrei hunc dicunt esse·qui sub rege sa
marie achab: ⁊ impiissima iezabel pa-
uit centū pphetas in specubus·qui nō cur
uauerunt genu an̄ baal: ⁊ de septem mi
libus erat quos helias arguit ignorasse
Sepulcrum quoq̄ eius vsq̄ hodie cuꝫ
mauseolo helisei pphete: ⁊ baptiste iohā
nis·in sebaste venerationi habetur·que
olim samaria dicebat. Hanc herodes
rex antipatris filius in honore augusti
cesaris greco noīe vocauit augustā. Hic
igitur qui centum prophetas pauerat·
accepit gratiam prophetalem ⁊ de duce
exercitus fuit dux ecclesie. Tunc in sama
ria paruum gregem pauerat·nunc in to
to orbe christi pascit ecclesias. Et sic ste-
phanus coronam meruit passionis·sic
hic de seruitutis dei cū paulo aplo noīe
gloriatur·quia abdias·seruus dn̄i in no
stro sonat eloquio.

Explicit prologus. In-
cipit argumentum.

Abdias qui interptat seru⁹ dn̄i
psonat cōtra edom: sanguine-
um terrenūq̄ fratrem fratris
qꝫ iacob sp emulū hasta pcutit spirituali

Explicit argumentum. Incipit
Abdias pphēta· Capitulū. I

Visio
abdiel. Hec
dicit dn̄s
deus ad
edom. Au
ditum au
diuimus
a dn̄o: et
legatum ad gentes misit. Surgite ⁊ cō
surgamus aduersus eum in prelīū. Ec-
ce paruulum dedi te in gentibus· Con-
temptibilis tu es valde. Superbia cor
dis tui extulit te habitantem in scissu-
ris petrarum: exaltantem solium tuum
Qui dicis in corde tuo. Quis detrahet
me in terraꝫ? Si exaltatus fueris vt aq
la: et si inter sidera posueris nidum tuū
inde detrahaꝫ te dicit dominus. Si fu-
res introissent ad te si latrones per no-
ctem quomodo cōticuisses? Nonne fu-
rati essent sufficientia sibi? Si vindemi
atores introissent ad te: nunquid salteꝫ
racemum reliquissent tibi? Quomodo
scrutati sunt esau? Inuestigauerunt ab
scondita eius? Usq̄ ad terminum emi-
serunt te: omēs viri federis tui illuserūt
tibi. Inualuerūt aduersuꝫ te viri pacis
tue. Qui comedūt tecū: ponēt insidias
subter te. Nō ē prudētia in eo. Nunqd
non in die illa dicit dn̄s perdam sapien

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-105/1157
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG